

Grija permanentă a columbiculturilor. Alegerea bunilor reproducători

Într-o porumbărie, alegerea reproducătorilor are o importanță deosebită. Succesele în concursuri și continuitatea lor sunt urmarea întrebuițării firești și regulate a calității acestor reproducători. Acestea sunt adevăruri importante pe care le vom aprofunda în cele ce urmează.

Subliniem că nu putem categorisi un porumbel ca fiind bun reproducător doar atunci când din acesta se naște doar în mod accidental un porumbel bun.

Un veritabil porumbel categorisit că este bun reproducător sau reproducătoare de valoare trebuie să dea cel puțin un descendent (mascul sau femelă) foarte bun, de calitate deosebită, în fiecare an. Din acest motiv columbicultorul trebuie să reproducă urmași numai din porumbeii ieșiți dintr-o linie bună, iar descendenții să fie selecționați în concursurile columbofile ce se derulează în anul respectiv.

Dacă ascendenții porumbelului ales pentru reproducție a avut rezultate bune în concursuri, rezultate menționate în pedigreeul său, putem fi aproape siguri că toate defectele importante au fost eliminate în beneficiul calităților fizice și psihice și ele se vor regăsi la descendenți. Este indicat să reproducem cu porumbeii care evoluează către un maximum de calitate, sau din cei care marchează o ameliorare, un progres, o superioritate față de părinții lor. Mediocritățile trebuie să nu fie admise în cultură.

Ameliorarea calităților de zbor a porumbeilor călători presupune deci căutarea permanentă a noului ce poate și trebuie să ducă la progres. Exemplarul nou, valoros pe care-l caută fiecare dintre noi și care ne poate aduce mari satisfacții, poate apare în voliera noastră a fiecăruia, la oricine cultivă o rasă, dar trebuie observat la timp, introdus imediat la reproducție și "clădit" pe baza lui descendenți valoroși pe care dorim să-i prăsim în porumbărie.

Material genetic există în România suficient și de o valoare inestimabilă, provenind din cele mai valoroase familii (VanHee, Delbar, Bricoux, Dordin, Imbrecht, Roosens, Janssens, Pol Bostyn, Sion, Descamp Van Hasten (Stichelbaut), Duray, Guy Vinois, Fabry etc). Din aceste mari familii și-au procurat exemplare și tineretul columbofil din țările din apusul Europei și cu aceștia câștigă și în prezent premii de vârf cu exemplare în linie pură, sau încrucișate și reclama este făcută corespunzător cu ceea ce au realizat în cultură și în concursuri.

Toată filozofia în columbofilie constă în procurarea rasei, întreținerea în cele mai bune condiții a porumbeilor reproduși, antrenarea și participarea în concursuri atunci când porumbeii sunt "în formă".

Activitatea noastră sportiv-columbofilă cere de la fiecare crescător să devină un ameliorator permanent al porumbeilor pe care-i crește, pentru a practica sportul columbofil și prin aceasta termenul larg de columbofil să capete un conținut mai bogat, cel de columbicultor fiind denumirea cea mai adecvată.

De aici rezultă faptul că fiecare columbofil trebuie să acorde o atenție deosebită la cele ce se petrec în colonia de porumbeii pe care o crește. În plus, se impune să înregistrăm cu exactitate diferitele date, observații importante și să avem multă voință, în special răbdare, înlăturând complet puii ce nu moștenesc caracteristicile

porumbeilor de bază. În consecință, baza porumbeilor trebuie să fie de calitate superioară, formată din porumbei de rasă bună, certificată în pedigree, cu calități fizice, simț de orientare și buni reproducători.

Reproducătorii trebuie să fie complet sănătoși, să aibă mare capacitate ereditară și prolificitate bună. Cei ce nu au pedigree nu pot fi folosiți la ameliorare, deoarece descendenții lor nu pot fi corespunzător apreciați, nefiind cunoscuți.

Un bun reproducător trebuie deci să fie un "as" dar în același timp și un bun "rasseur". Totul se realizează printr-o observare atentă, zi de zi, din partea columbiculturului și exploatarea "asului" în reproducție.